

بیماری تریکومونیاژیس در کبوتر

دکتر حسام الدین عمادی چاشمی^{۱*}، دکتر جواد جاویدنژاد^۲، امین راهداری^۳

^۱سازمان علوم بالینی، عضو هیئت علمی دامپزشکی، دانشگاه سمنان

^۲دانشجوی دکتری تخصصی رشته بهداشت و بیماریهای پرندگان، دانشگاه تهران

^۳دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشگاه سمنان

Hesamemadi@yahoo.com

مقدمه: تریکومونیاژیس یکی از مهم ترین بیماریهای انگلی کبوتران است و تقریباً ۸۰ درصد کبوتران به آن مبتلا می باشند. ارگانسیم جزء تک یاخته های میکروسکوپییک تاژک دار بوده که بیشتر در فصول گرم سبب ایجاد بیماری می گردد. گزارش حاضر به تشخیص بیماری تریکومونیاژیس در کبوتران ارجاعی در کلینیک دامپزشکی تهران در فصل بهار پرداخته است. روش کار: ۳۰ گله ارجاعی به کلینیک به لحاظ حضور انگل مورد بررسی میکروسکوپی و کالبدگشایی قرار گرفتند که در انتها ۲۳ مورد (۷۶٪) به لحاظ حضور انگل مثبت اعلام شدند. در معاینات بالینی لاغری پیش رونده، دفع غذای هضم نشده، افزایش زمان ماندگاری و عبور غذا از چینه دان دیده شد. از پرندگان نمونه چینه دان اخذ و جهت بررسی های تکمیلی، یک پرنده ضعیف به سالن کالبدگشایی ارجاع داده شد. در کالبد گشایی لاغری لاشه، تحلیل رفتن توده عضلانی پیش سینه، پلاک های سفید مایل به زرد در محوطه دهان (cancker)، تجمع غذای هضم نشده به همراه وجود مایعات غلیظ و بدبو در داخل چینه دان مشاهده گردید. از محتویات و مخاط چینه دان نمونه برداری شد و به آزمایشگاه سائیتولوژی ارسال گردید. در گسترش های تهیه شده، تک یاخته های تاژکدار متحرک دیده شد. در بررسی تکمیلی محتویات روده و چینه دان، انگل تریکوموناس و تشخیص داده شد. اقدامات درمانی از جمله بهبود اصول نگهداری پرنده و همچنین داروهای مترانیدازول به صورت خوراکی به مدت ۵ روز تجویز گردید. بحث و نتیجه گیری: با توجه به شیوع بالای آلودگی در کبوتران وحشی و انتقال انگل از آنها به کبوتران اهلی، انجام اقدامات لازم جهت پیشگیری از انتقال انگل به کبوتران اهلی امری انکارناپذیر است. کلمات کلیدی: تریکوموناس، کبوتر، شیوع، درمان

گزارش انگل های خارجی عقاب طلایی (Aquila chrysaetos) در شمال ایران

محمد رضا یوسفی^۱، محمد اسدی ایرایی^۲، محمد مهدی یزدانی رستم^{۳*}، علی رضازاده کلاشمی^۴، محمد مهدی کوهی^۵، محمد جواد مشایخ نیا^۶

۱. دکتری انگلشناسی دامپزشکی، دانشیار، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی بابل

۲. دامپزشک عمومی، عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان جوان

۳. دانشجوی سال سوم مقطع دکتری دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی بابل

Mehdi.yazdani74@gmail.com

مقدمه: عقاب های طلایی (Aquila chrysaetos) پرندگان بومی شکاری ایران هستند که در ارتفاعات و مناطق سرد زندگی می کنند و می توانند به عنوان میزبان بسیاری از انگل ها از جمله انگل های خارجی باشند. روش کار: در پی ارجاع ۸ بهله عقاب طلایی، شامل ۵ عقاب نر و ۳ عقاب ماده از طریق اداره حفاظت محیط زیست شهرستان آمل به کلینیک دامپزشکی شمال واقع در شهرستان آمل از بهار سال ۱۳۹۶ تا بهار سال ۱۳۹۷ سه گونه شپش از این عقاب ها جداسازی گردید. نمونه ها با لاکتوفنول شفاف سازی شده و با راهنمای حشره شناسی دامپزشکی شناسایی شدند. بحث و نتیجه گیری: گونه های انگلی جدا شده شامل سه گونه ی (fringillae Philopterus)، (Columbicola columbae) (maximum Laemobothrion) و (Columbicola columbae) بودند. در همه ی عقاب ها آلودگی به هر ۳ گونه ی انگلی ثبت گردید. ۵ عقاب نر (۱۰۰٪) و ۲ ماده (۶۶٪/۶۶) آلوده به (fringillae Philopterus) بودند. ۲ عقاب نر (۴۰٪) و یک عقاب ماده (۳۳/۳۳) آلوده به (Columbicola columbae) بوده و آلودگی به (maximum Laemobothrion) نیز در ۳ عقاب نر (۶۰٪) و ۱ عقاب ماده (۳۳٪/۳۳) مشاهده گردید. این مطالعه اولین آلودگی عقاب طلایی به شپش را در شمال ایران گزارش می دهد. کلمات کلیدی: عقاب طلایی، انگل خارجی، شپش، ایران.